

# ΝΕΟΛΟΓΟΣ

## ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΩΡΤΩΝ

Ἐτήσια προληπτικὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . . . Φρ. 46  
ἐν ἑκαστῇ καὶ ἑκάστῃ . . . . . 60  
ἐν Ἀγγλίᾳ . . . . . 70  
ἐν Ἑβραϊκῇ . . . . . 80  
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροτίου.

Ἀγγλικά . . . . . 2 γροτίου  
Ἀπριλιά . . . . . 5  
Ἀπριλιά . . . . . 100.  
Διὰ τὴν ἑγγράφην συνδρομῶν ἴδη τελευταίαν σελίδα.

### ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αἱ μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐμπορικαὶ συμβάσεις τῆς Τουρκίας—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (ἡ δὲ κη τοῦ Κούλμαν συνένεσις)—Ἀγγλία (στρατιωτικὴ ἐγκλημάτω καὶ μεταναστεύσεων Ὁ Νανὶ Σαχίβ)—Ἐπισκοπὸν Ἀρμῆν (τέλος)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Δικαστικὰ χρονικά τοῦ ἐν τῷ πατρὶ-  
αρχεῖοις Δ. Ε. Μ. Σοφοβούλου—Παιδαγωγικὸν Πειραϊκὸν—Γεωργικὸν Παυλίδης—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταία εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινουπόλις, 30 ὁκτωβρίου.

### ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ποιεῖται μακρὸν λόγον περὶ τῆς εἰς τὰς δυνάμεις διακινώσεως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, τῆς ἀναγκαιολογίας τὴν λήξιν τῶν τῶν ἰσχυουσῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν. Ἐν δὲν ἀπατώμεθα, τὴν διακινώσιν ταύτην ἐπιόρηστον ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἤδη τοῦ παρόντος ἔτους, δικαιοδοτοῦσα τὴν κατάρτησιν τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων διὰ τῆς προσηνείας ὅς ἡ ἐμπορεῖται ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἵνα διὰ τῆς συνολογῆσεως νεωτέρων ἐμπορικῶν συνθηκῶν ἀνταποκριθῇ καλλίον πρὸς τὰς παρούσας ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἅτινα ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας ἐποίησαντο τοσαύτας προόδους καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀνεκάνισαν τὸν τρόπον τῆς συναλλαγῆς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

Καὶ ἡ μὲν προσηνεία, ὡς αὐτὴ ἡ διακινώσις λέγει, ἐμπορεῖται ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις, ἐστὶν ἀξία παντὸς λόγου καὶ λίαν ἐπαινετὴ ἄλλ' ἔμως λυποῦμεθα πολὺ οὐδὲν γινώσκοντες περὶ τοῦ κυρίου σκοποῦ, ὃν προτίθεται ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διὰ τῆς συνάψεως τῶν νέων συμβάσεων. Ἦ μὲν προσηνεία φαίνεται οὕσα ἡ ποιομένη συμφορῶν πρὸς τὰς ἀνεκάνισας ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ τὸ ἀγνοούμενον ἐστὶν ἡ ποδοδότησις, ἀλλ' οὐδὲν αὐτὴν αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ἐννοεῖ ὅτι θέλει ἐπιτύχει τοῦ ποδομένου σημείου. Ἀγνοεῖται ἂν, ἡ ἐν τῷ συστήματι τοῦ ἄρχου τοῦδε διόπτου τὰς μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν συναλλαγῆς θέλει μεταδιδῆθαι, ἀντικαθιστάμενης τυχὼν τῆς ἐλευθερίας ἡ περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐχρῶμεθα, διὰ τινος προστατευτικῆς συστάσεως. Τούτῳ ἐστὶ τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς υποθέσεως, ἀλλὰ περὶ τούτου ἀκριβῶς διατελοῦμεν ἐν παντελεῖ ἄγνοοι.

Ἀναμνηστικὸν τὸν προσήκοντα χρόνον—οὗτος δ' ἐστὶν ὁ μετὰ δύο ἡμῶν περὶ τοῦ μῆνης—ὅπως τότε λαβόντες ὑπὸ τῆς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις περὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐποδληθόμενα σχέδια, καὶ μελετήσαντες τὰς ἀρχάς, αἰτίνας καὶ διέκτους τὰς μελλούσας συνθήκας ἐπενέγκωμεν τὰς σχετικὰς ἡμῶν κρίσεις. Ἐν τούτοις λόγῳ γινώσκοντες περὶ τῶν ἐμπορικῶν τῆς Τουρκίας συνθηκῶν καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου προσδοκώμενης οὐσιώδους μεταβολῆς ἐν ταῖς ἡμετέροις συναλλαγῇς, φρονούμεν ἐν οὐδόλῳ ἵνα ἐν εἰσθαί ἀποσκοποῦ ἡ ἐξέτασις τῆς περὶ τῶν ὑφιστάμενων καὶ τῆς ἡγεύουσας συμβάσεων καὶ τῆς καθόλου ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἐγγυρῶν ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς αὐτοκρατορίας πλούτου.

Αἱ παρούσαι ἐμπορικαὶ τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν κρατὶν συμβάσεις, ἀριθμοῦσαι ὑπαρξὶν μολὶς 13 ἐτῶν, εἰσι προϊόντα τῆς εἰρήνης καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων τῶν συμβαλλουσῶν ὡς τοιαύται δὲ αἱ συμβάσεις αὐταὶ παρ' οὐδενὸς ὑπεβλήθησαν, ἀλλ' ἡ Ὑψηλὴ Πύλη τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς δικαιοδικίαν χρῆσιν ποιουμένη ἡπάστατο ὡς βάσεις τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν αὐτὰς τὰς φιλελευθέρους ἀρχάς, τὰς διεπύσας σημερινῶν σχεδὸν ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα ἐθνη, τὰς ἀρχὰς ὅλων ἐπὶ τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας συναλλαγῆς. Οὕτω δὲ καὶ πρότερον μὲν ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τοῦ 1861 τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορίου τῆς Εὐρώπης ἀπολαύει πληρηστάτης

ἐλευθερίας, μὴ γινόμενης οὐδεμιᾶς διακρίσεως τῶν ἀλλοδαπῶν, οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου ἀποδομένου προνομίου εἰς οὐδὲν τῶν ἡμετέρων. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ μονοπωλίου, ἐξαιρουμένων μόνον τῆς πυρὶδος, τοῦ ἄλατος, καὶ τελευταίων τῶν καπνῶν. Ὁμολογῆτέον μάλιστα, ἐπὶ τῷ φιλελευθέρῳ αὐτῶν ὅς ἡμετέροις ἐἴσοτε πρὸς ἐπὶ εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ περισσοτέρως νὰ παράσχωσι προνομία τοῖς ἀλλοδαποῖς ἐπιβαλόντες τέλη ἐλαφρὰ καὶ ἀκανόνιστα κατ' ἀρχάς, ἀπὸ δὲ τοῦ 1861 μόνον 8 τοῖς 0)0 ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, ἐν τῷ ταυτοχρόνῳ δὲ ἐξαγόμενα ἐχρῶμεθα προϊόντα καθυπερβαλλόντο ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατ' ἀρχάς εἰς ἀπότιν τὸ αὐτὸ τῶν τελωνειακοῦ ἀσμοῦ τῶν 8)0 0).

Πλὴν ἄλλ' ἔμως ὅποτε τὰς παρούσας συνθήκας διέπεισι φιλελευθερίαι ἀρχαί, αὐταὶ ἐκείναι αἱ ὡς ὑπερτεροῖ ἀνεγνωρίζονται οὐ μόνον ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διατηροτέρων οικονομολόγων, τότε ἡ κατάρτησις αὐτῶν δικαίως ἐμβαλλέται πάντα εἰς ἐνδοιασμὸν καὶ ἀμφισβόλιαν, καὶ ἕκαστος ἐπιτιμῶνως μελετᾷ τὸ πρῶτον καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις σήμερον ἀκριβῶς τὰς ἰσχύουσας συμβάσεις προτιμῶν ἡ νὰ ἐξαγάγῃ φιλελευθερώτερας ἀρχὰς ἡ τοιαύτην ὡς καλὴ τὴν παρούσαν ἐλευθερίαν διὰ τινος προστατευτικῶν μέτρων. Τὸ πρῶτον ἵθελον εἶναι ἐσφαλμένον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ὀφελήματος τῆς δευτέρας υποθέσεως ἐξέστω ἡμῖν νὰ ἀμφισβόλιωμεν.

Ἐάν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ὁρμάται ἀληθῶς—καὶ περὶ τούτου οὐδεὶς ἀμφισβόλι—νὰ διατάξῃ—ὑπὸ τοῦ σκοποῦ τῆς νὰ εἰσπράττῃ σιτημαῖας ὡς πλείοντα, ἀλλὰ τούταντων ἐκ τοῦ πλοῦτος τοῦ νὰ αὐξήσῃ τὸν ἐγγυρῶν πλοῦτον καὶ τὴν εὐμεροσύνην τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῆς βιομηχανίας, τότε, φρονούμεν, οὐδόλῳ εἶχεν ἀνάγκην τοῦ νὰ περιέλθῃ ἐπὶ τὸ ἀνωτέρον παρ' ἡμῶν ὑποδείχθῃ διλήμματα, καὶ καταργῶσαι τὰς νῦν ἰσχύουσας συνθήκας νὰ συνάξῃ νεωτέρας ἐπιδωκόμεναι ἐπὶ βάζοντες ὡς πλείοντα. Καὶ τῶντι, πρὸς τὴν ἐγένετο ἡ περὶ καταργήσεως διακινώσεως; Ὅπως εὐρεθῶσι οἱ νεώτεροι πρόποσις ἐξυμνητοῦντες ἐπιτυχέστερον τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἀλλ' ὁ ἐξετάζων ἀκριβῶς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ ζητήματος ἡ δύνατο νὰ ἐρωτήσῃ ἄρα γὰρ, ὅπως αἱ ἰσχύουσαι ἐμπορικαὶ συμβάσεις ζητῶσι τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον τῆς Τουρκίας, ἡ μὴ τὸ κακὸν ἐκκρίνει ἀλλὰ ἄλλο, καὶ μὴ ὑπάρχοντων ἄλλαι αἰτίαι τῆς κατὰ τῶν ἐμπορικῶν οὐ μόνον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ τῆς γεωργίας καὶ ἐν γένει πάσης τῆς οἰκονομικῆς κατεστάσεως τῆς χώρας; Καὶ βεβαίως οὕτως ἔχει· αἰτία τῆς κατεστάσεως ταύτης οὐδόλῳ εἰσιν αἱ νῦν ἰσχύουσαι συνθήκαι, ἀλλὰ τὸ διόπτου τὸν τόπον φορολογικὸν σύστημα. Καὶ μῆπως ἐἴναι τάχα ἀνάγκη νὰ ἀποδείχῃ αὐτῇ; Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, ἀπὸ ἐπαγγελλομένων ἄλλοτε κατεδείχθημεν τὰς ἀντιθέσεις ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου συνεπείας τοῦ συστήματος τῆς δεκάτης—καὶ μάλιστα ὡς τοῦτο παρ' ἡμῶν ἐφαρμόζεται—καὶ τῶν βαρύνουσων τελωνειακῶν δασμῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν ἐγγυρῶν προϊόντων κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακίνουσαν αὐτῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν; Πῶς εἰναι δυνατόν ὁ καλῶς γινώσκων τὴν Τουρκίαν ὑπὸ τὴν διοικητικὴν, τὴν γεωγραφικὴν καὶ τὴν φυσικὴν τοῦ κλίματος καὶ τοῦ εὐδαφῶς ἐποφιν νὰ διςχυρισθῇ ποτε ὅτι ἡ τοσοῦτον ἀλλοτρία ἀπὸ αἰῶνων ἐνταῦθα ἀνθρώπου ποικιλία βιομηχανία κατέπεσε διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι συνήθησαν συνθήκαι ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐλευθερίας συναλλαγῆς; Ἦ Κύριος ἡρῶν; ἄλλοτε σακαροκοκίμων καὶ ἐξήγε θαυμασίον σάκχαρι, οἱ δὲ οἶνοι αὐτῆς ἦσαν ἀνώτερων πάντων ὅλων καταστάσεων πανταχοῦ παρομιώδεις αἱ ὥραιαι τοῦ Αἰγαίου ἡτοῖαι καὶ αἱ εὐκρατοὶ τῆς Μικρασίας; Ἀἱ καὶ μακρὰι παραλίαι ἦσαν ἡ ἀνεξάντλητος πηγὴ ἐλαίου, καὶ ἡ ἀπαντωμένον παρ' οὐδεὶς ἄλλῃ χώρα; οἱ ἀπαιτήσεις τῆς Σμύρνης; ἡ πλού-

σία μετὰ καὶ πόσα ἄλλα, ὧν ἡ ἀπαρτίμωσις ἠθέλε παρατείνει τὸν λόγον, πάντα ἐκεῖνα ἦτο πλοῦτος ἀμετρος, πηγὴ τῆς εὐμερίας πάντων τῶν ὑποκῶν τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ὅμως δύναται τις σχεδὸν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲ ἕως πλὴν ἐκείνων ὑπολείπεται σημεῖον. Εἰς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, «Καὶ διατί;» ἀπαντῶμεν δι' ἑνὸς μόνου ἡρωῦ παραδείγματος, ἐφαρμοζόμενον ἀναλόγως ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας.

Ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς τοῦ Ἰουστινιανῶν τῆς μεταστροφῆς ἐστὶν ἡ αἰτίαι ἡ Ἀνατολή, ὅποτε βραδύτερον μετεδόθη διὰ τῆς Σικελίας εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Ἡ εὐγενὴς αὐτὴ καὶ πλουσία βιομηχανία διατηροῦνται ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἐλαβὼν εὐρυτάτας διαστάσεις, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς μεταξῆς ἦν ἀφρονωτάτη, ἡ δὲ κατεργασία αὐτῆς λεπτοτάτη, ποικιλία καὶ ἰσχυρά. Ἀλλὰ σήμερον οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη δύνατον νὰ γείνη σύγκρισις μετὰ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς κατεργασίας τῆς μεταξῆς ἐν Τουρκίᾳ καὶ τῆς ἐν Μεδιολάνῳ, ἐν Λυὼν ἡ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Εὐρώπης; ὁ δὲ λόγος τούτου ἀπλοῦστατος; ὁ μὲν Εὐρωπαϊκὸς πληθὺς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ μετριοτάτους φόρους, οἱ οὖν συνήθως ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, πῦμα ἐν ταῦτα μεταξὺ τὰς ἡμετέρας, δι' ἡ καταβάλλει τελωνειακὸν δασμὸν εἰσαγωγῆς 8 οἰ, ἐν ὧν ἐν Τουρκίᾳ πρῶτον μὲν λαμβάνεται ἡ δεκάτη ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς μεταξῆς, εἰτα τὸ δικαίωμα τοῦ λεγομένου δαμῆ, προσεῖτε δὲ καὶ 12 οἰ, τελωνεῖα καὶ δασμοὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσάν μετακίνουσαν καὶ ἐκτὸς ἄλλων μικρῶν, ἐν Τουρκίᾳ συνήθως βαρύν, πρόσθε, καὶ τὰ ἐξοδα τῆς μεταφοράς, ἅτινα δὲν εἰναι ἐπὶ οὐσίῳ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. καὶ οὕτω; ἔχομεν ἐν συνόλῳ δασμῶν 50—60 ἐπὶ τοῖς 100! Ἐν τούτῳ ἔχομεν πραγματικῶν εἶναι μάταιος ὁδὸς καὶ κενὸς πᾶς λόγος περὶ ἀνταγωνισμοῦ μετὰ τῆς Εὐρώπης. Ἐπειδὴ δὲ ὡς παραδείγμα ἐλάβομεν τὴν μεταουργίαν, ἐπιτραπῶν ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἐν ἀκρότητι ἔχον τινὰ σχέσιν πρὸς τὸ προσηνὲς θέμα. Διοικητικῆς ποτε ἐν Ἀμασείᾳ, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἡλικιωμένος, οἱ ἀπαντασυχρότατα παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἐνόμισεν ὅτι ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἦν καὶ τὸ νὰ γείνη διδασκαλὸς τῆς ἡλικίας. Πρὸς τοῦτο ὁ καθαρὰς βεβαίως αὐτὸς διέχευε σήμερον οὐδεμιᾶς ἐπὶ σκελῆς, ὡς ἐπομὴν ἦδη. Τὸ αἶτιον ἐξ οὗ κατὰ πρῶτον ἐπιβόη ὁ Κούλμαν ὅπως καταταγῇ ἐν τῇ ἐπὶ τῇ Ἑταίρειᾳ ἰσχυρῶν ἐν τῇ αὐτῇ γινόμενῃ διανομῇ τῶν καὶ σιγῶν ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ τιμῆς. Μιλλος τῆς Ἑταίρειας γινόμενης μετῆς ἐπὶ μὲλλον τῶν θερητικῶν τάσεων τοῦ καθολικισμοῦ, τὸν φρονιμώτερον μὲλλον ἡ πραγματικῶν, διότι οὐδὲν ἔρερον ἡλικίᾳ πραγματικῶν. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐν Σαλτσβιργὶ διαμνοῦν αὐτοῦ ἐξέρχοντος κυριότερον ὑπὸ ποτε τὸ τὸ μνηστικὸν ἦθος καὶ τὸ φιλερῶν τοῦ κατηγορομένου. Αἱ ἐμπεδισ καὶ ἐπιθετικὴ διαλέξει τοῦ ἐμπορίου Κόρμαν, εἰς δὲ περίστη ἴσως ὁ Κούλμαν, τὰ φιλαδέλφια καὶ τὰ φύλλα χάρτου ἅτινα δεικνύον ἐπὶ τῇ Ἑταίρειᾳ, αἱ ἐρημιδοῖς αἰτίνας ἀνεγινώσκοντο, ὁ πόλεμος τῶν φύλλων τούτων πρὸς τὴν κατὰ τῶν ἰσχυουσῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων νομοθεσίαν, τὰ παρὰ τῆς κυβερνήσεως διαταχθέντα μέτρα κατὰ τινος ἐπισκόπων καὶ ἐκκλησιαστικῶν, πᾶσαι αἱ ἐπὶ αὐταῖς αἰτίαι ἀνέγειρον ἐν τῷ Κούλμαν ἰχθυοειδῆς διαθέσεις κατὰ πασῶν τῶν πράξεων τῆς ἰστορίας.

Ἐν τῷ ἰδίῳ τούτων κυριεῖται ἡ ἔκτα, τὸ χρόνον προϊόντος, θεωρεῖται τὸ ἀρχιγραμματὴ τῆς αὐτοκρατορίας ὡς τὸν κυριότερον πολέμῳ τῆς καθ' ἑαυτὴν ἐκκλησίας; καθύπερθε δὲ τούτων ἐν πάσῃ εὐκαίρᾳ, καὶ ἀναφέρονται αὐτοῦ λόγοι ὡς οἱ ἐπὶ μνημον. «Ὁ Βίσμαρκ εἰναι οὐδὲν ἑλευθεροφρων, φιλοταῖος ἐλευθεροφρων ἀπὸ κορυφῆς μέχρι θεμελίων ἐργάζονται καὶ σκάπτουσι, ὁ δὲ Βίσμαρκ εἰναι ὁ κυριότερος ἐργάτης τοῦ καταστραπτικῶν τούτου ἔργου» ὁ Βίσμαρκ μὲν τὰς τρεῖς αὐτοῦ τρεῖς εἰς τὸ κρατὸν ἐβίβων ἐκ τῆς χώρας τοῖς Ἰνδοῖς; ὡς ἀναφύοντες ἄλλαι τρεῖς εἰς τὸ κρατὸν καὶ καὶ τὸ ἐν ἀνακαλίῃ; ὅλ' αὐτὰ τίποτε δὲν τῷ χρησιμεύουν.

Ὁ Κούλμαν συνήθει κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ καχυορηγμένου ἰδὺ πᾶς ἐξέρχεται.

φορολογικῶν θεσμῶν, οἱς προσθετέα καὶ τινὰ ἄλλα περὶ ὧν ἐν δέοντι χρόνῳ ὁ μιλῶμεν τὸ γὰρ νῦν ὅμως ἔχον ἀρκούμεθα νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι τὰ ἄλλα τινὰ ταῦτα εἰσιν ἀναγκαῖαι τινες μεταρρυθμίσεις, πρῶτον μὲν ἐν τῇ διοργανισμῶ τῶν τελωνείων, ἅτινα πολλὰς ἀποβαίνουσιν ἀληθῆς χάος, ἐξ οὗ καὶ πολλὰς διευκολύνεται τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἄλλαι καταχρήσεις καὶ εἴτα ἐν τῇ διοργανισμῶ τῶν ἐμποροδικείων. Ἐνταῦθα λ. χ. θεωροῦμεν λυσιστελέστατον καὶ τὰ μάλιστα ἀναγκαῖον τὴν ἐξαγωγὴν κρείττονος τοῦ νῦν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου, ὅστις τυγχάνει ἀντιγραφή τοῦ παλαιῦ τῶν Γάλλων ἐμπορικοῦ κώδικος, μὴ ἀνταποκρινόμενον δέοντος πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις. Ὑπομνήσαντες δὲ τὰ ἐμποροδικεῖα ἐπὶ μὲλλον ἡθέλομεν συστήσει τὸν ἐν αὐτοῖς διορισμὸν δικαστῶν νομομαθῶν, ἀνδρῶν ἐπιστημόνων καὶ ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν οὐ μόνον ἀκεραιότητα χαρακτικῶν, ἀλλὰ καὶ εὐθυμοσύνην καὶ αὐστηρίαν ἐκαστοτε τῶν μεμνένων νόμων ἐφαρμογῇ.

Προποθέτες δὲ ἕκαστος ἐννοεῖ εὐχερῶς τὴν πρὸς τὸ ἐμπόριον σχέσιν τοῦ διοργανισμοῦ τῶν τελωνείων καὶ τῶν ἐμποροδικείων ἐν ἐκτελεστικῇ εὐρυτερίαν ἀνάλυσιν τοῦ θέματος τούτου; ἀλλ' ἐπανερχόμεθα αὐτὴ εἰς τὸ ἐπικρατοῦν φορολογικὸν σύστημα, οὗ τὴν διελθίαν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Τουρκίας πλούτου ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως οὗτε καὶ ἀρκούντος νὰ ἐπιτιμῶμεν ἐξ οὗ ἡ μεταρρυθμίσις ἐστὶ τὸ πρῶτον καὶ μὲν τὸν καθῆκον τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως. Ἐάν δὲ ἐπὶ τῇ ἐνταῦθα ἡ δούσα τροποποιήσις, ἀκριβῶς θὰ ἐργασθῶσι καὶ αἱ τελευταῖαι ἰσχυρῶς τοῦ ἐγγυρῶν πλούτου ἀρκεῖ ἴσως καὶ ἐνταῦθα νὰ ὑπομνησώμεν ὅμως τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ, ἡτὶ συνεπεί τῶν τελευταίων περὶ καπνῶν κανονισμοῦ κινδυνεύει νὰ ἐγκαταλειφθῇ τελειώσεως ὁλοκληρῶς ἐπαρχίας.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

### ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

#### Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΥΛΜΑΝ.

#### ΚΑΚΟΤΡΟΦΙΚΕΙΟΝ ΒΥΡΕΣΤΟΡΓΙΟΥ.

#### Ἀποτίειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ.

(Συνέχεια: ἴδι ἀριθ. 1729)

Κατὰ τὴν διατριβὴν αὐτοῦ ἐν Σαλτσβιργὶ Κούλμαν ἐγένετο μέλος τῆς καθολικῆς Ἑταίρειας. Ἀπορίας δὲ ἄξιον εἶναι πᾶς εἰσὶν ὅπως αἱ θρησκευτικὴν δέξιν, αὐτὸς διέχευε σήμερον οὐδεμιᾶς ἐπὶ σκελῆς, ὡς ἐπομὴν ἦδη. Τὸ αἶτιον ἐξ οὗ κατὰ πρῶτον ἐπιβόη ὁ Κούλμαν ὅπως καταταγῇ ἐν τῇ ἐπὶ τῇ Ἑταίρειᾳ ἰσχυρῶν ἐν τῇ αὐτῇ γινόμενῃ διανομῇ τῶν καὶ σιγῶν ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ τιμῆς. Μιλλος τῆς Ἑταίρειας γινόμενης μετῆς ἐπὶ μὲλλον τῶν θερητικῶν τάσεων τοῦ καθολικισμοῦ, τὸν φρονιμώτερον μὲλλον ἡ πραγματικῶν, διότι οὐδὲν ἔρερον ἡλικίᾳ πραγματικῶν. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐν Σαλτσβιργὶ διαμνοῦν αὐτοῦ ἐξέρχοντος κυριότερον ὑπὸ ποτε τὸ τὸ μνηστικὸν ἦθος καὶ τὸ φιλερῶν τοῦ κατηγορομένου. Αἱ ἐμπεδισ καὶ ἐπιθετικὴ διαλέξει τοῦ ἐμπορίου Κόρμαν, εἰς δὲ περίστη ἴσως ὁ Κούλμαν, τὰ φιλαδέλφια καὶ τὰ φύλλα χάρτου ἅτινα δεικνύον ἐπὶ τῇ Ἑταίρειᾳ, αἱ ἐρημιδοῖς αἰτίνας ἀνεγινώσκοντο, ὁ πόλεμος τῶν φύλλων τούτων πρὸς τὴν κατὰ τῶν ἰσχυουσῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων νομοθεσίαν, τὰ παρὰ τῆς κυβερνήσεως διαταχθέντα μέτρα κατὰ τινος ἐπισκόπων καὶ ἐκκλησιαστικῶν, πᾶσαι αἱ ἐπὶ αὐταῖς αἰτίαι ἀνέγειρον ἐν τῷ Κούλμαν ἰχθυοειδῆς διαθέσεις κατὰ πασῶν τῶν πράξεων τῆς ἰστορίας.

Ἐν τῷ ἰδίῳ τούτων κυριεῖται ἡ ἔκτα, τὸ χρόνον προϊόντος, θεωρεῖται τὸ ἀρχιγραμματὴ τῆς αὐτοκρατορίας ὡς τὸν κυριότερον πολέμῳ τῆς καθ' ἑαυτὴν ἐκκλησίας; καθύπερθε δὲ τούτων ἐν πάσῃ εὐκαίρᾳ, καὶ ἀναφέρονται αὐτοῦ λόγοι ὡς οἱ ἐπὶ μνημον. «Ὁ Βίσμαρκ εἰναι οὐδὲν ἑλευθεροφρων, φιλοταῖος ἐλευθεροφρων ἀπὸ κορυφῆς μέχρι θεμελίων ἐργάζονται καὶ σκάπτουσι, ὁ δὲ Βίσμαρκ εἰναι ὁ κυριότερος ἐργάτης τοῦ καταστραπτικῶν τούτου ἔργου» ὁ Βίσμαρκ μὲν τὰς τρεῖς αὐτοῦ τρεῖς εἰς τὸ κρατὸν ἐβίβων ἐκ τῆς χώρας τοῖς Ἰνδοῖς; ὡς ἀναφύοντες ἄλλαι τρεῖς εἰς τὸ κρατὸν καὶ καὶ τὸ ἐν ἀνακαλίῃ; ὅλ' αὐτὰ τίποτε δὲν τῷ χρησιμεύουν.

Ὁ Κούλμαν συνήθει κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ καχυορηγμένου ἰδὺ πᾶς ἐξέρχεται.

σθὴ μὲ τῶν ἡμερῶν ἐνὸπιον τοῦ συνταγμένου αὐτοῦ Πλερενδουμδουβόργου. Ἀνσυνέβαινε νὰ παρασπῇ ὁ ἱερεὺς σου καὶ νὰ ἐπὶ λόγους οὐ; ὡρεῖλε νὰ φυλάξῃ δι' αὐτὸν καὶ νὰ διαγῇ ἐνεκα τούτου, ἴσως ὁ αἷτος τῆς ἀποπομπῆς πᾶς καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος μετ' αὐτοῦ. Ἐν Σαλτσβιργὶ ἦδη ὁ Κούλμαν εἶχεν ἀγοράσει μοναστήριον πιστόλιον, αὐτὸ ἐκείνο δι' οὗ ἐξέτελεσε τὴν ἀποπειρὰν αὐτοῦ κατὰ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, καὶ συγκαίως μετεχειρίσθη αὐτὸ ἀκούσιως εἰς τὸ πυροβολεῖν πηλ

τά το άστυ έρχονται οι λιμένες, οι πόλεις ένωθα ύπερμονον εργοστάσια, και οι πόλεις των διασεβάσεων, και τελευταίον έρχονται οι χωμοπόλεις και τα χωρία και μά- λιστα εν ταίς νοτίαις και νοτιοδυτικαίς κο- μηταίαις, ένθα εις έγκληματα άναλογεί προς 236 κατοίκους. Επειδή όμως εν τού- ναντιον εν ταίς περι ταίς μεγαλήσι πόλιν- εις άπαρχαίς διαπαρήχθησαν τό 1)3 των έγκ- λημάτων, ένθ' αταί έχουσι μόνον τό 1)5 του όλου πληθυσμού, άνάγκη να παραδε- χθώμεν ότι η τεραστία τέρη των μεγαλο- πόλεων μεγάλας παρέχει εύκολίας εις τό να διαφυλάσιν οι ένοχοι τους ύνους της δικαιοσύνης.

Περί δέ των άνέυρεσιν και την τιμω- ρίαν των έγκλημάτων την πρώτην θέσιν καταλαμβάνει η πόλις του Αθήν, εν η τό 1)3 των έγκλημάτων έτιμωρήθησαν, είτα τό Λονδίον (1)4, η Λιβερούπη (1)6, η Βιρμινγάμη (1)7 και τό Μάτσεστερ (1)8. Άπαν το προσώπων των άστυνομών εν- ός της Άγγλίας και Ουαλλίας άρθμει 88,550 άνδρας, έξ όν τους 17,663 άπο- ρροφζ μόνον τό Λονδίον και τό περί αυτού εν περιφέρει 15 μιλίων.

Άλλη έκθεσις συνταχθεσα υπό του ύ- πουργείου του έμπορίου, καταδεικνύει ότι η εκ της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλαν- δίας μεταναστεύουσ υπερίθ' απ' άριθμόν πάσης, όσαι μέρι τούδε έγένοντο από τό 1854 και ένταύθεν. Οι μετανάσται ούτοι άνέρχονται εις 320,612: εκ τούτων Άγγ- λιοι μόν εις 123,343, Σκωττοι 21,310, Ιρλανδοί 83,692 και 82,867 άλλοδαποι είτε μη κεκτημένοι ούδέναν έθνικότητα. Πρό τό 1869 κατά τόν άριθμόν υπερείον πάντοτε οι Ιταλάνοι, έκτοτε όμως τά πρω- τεία κατέλαβον οι Άγγλοι, και εις κυρίας είναι έξισταζόμενοι του πράγματος άνα- λόγως του όλου πληθυσμού της χώρας οι Ιρλανδοί είναι ως 106 τοις εκατόν, ένθ' οι Άγγλοι άναλόγως μόνον ως 0,52.

Εκ των μεταναστών τούτων πλέον των 2)3 άπλήθον εις τάς Ηνωμένας Πολιτείας της Άμερικής, 26,428 εις την Αυστραλίαν και 37,208 εις την βρετανικήν Άμερικήν. Η προς τους δύο τούτους τελειούσας τό- πους τροπή του ρεύματος της μεταναστεύ- σεις έγγιγνεται εκ των μεγάλων εύκολιών, των παρεργιών τους μετακινήσεων 148, 207, γυναικες 95,092 και παιδια 63,105. Η θνησιμότης μεταξύ αυτών άνήλθεν εις 16,22 επί τοις χιλίοις, τούτέστι πολλώ κάλλιον παρά [εις] πᾶσαν πόλιν της Άγ- γλίας. Εκ των 685 πόλεων έρ' όν έπι- θανον οι μετανάσται έναύχονταν τά 4 έξ όν δύο μόν χωρίς να έπενέγκουν ούδέναν καταστροφήν, τά δέ 2 μετ' άπωλείας 845 ψυχών.

Αι περί της ταύτοτητος του συλλληθόν- τος δθεν Νανά Σαχί άμειβόλης αυξά- νουσι ηδη όσμεραι. Ο άληθής πρώην ραδούχος της Βιτούρης έπερσε σήμερον τάς 52 έτών, ένθ' ο συλλληθόνς κρίνεται μόνος άγών τό 40 έτος. Ο δόκτωρ Κρέσ- σιδερ όστις καλώς έγίνωσκον τόν Νανά Σα- χίβ, κατ' ούδέναν τρόπον θέλει ν' άναγνω- ρίστη ως τόν αυτών τόν ηδη μεταξύ των περυσίων άποθανόντων. Επειδή δέ άλλων τινών τεκμηρίων, άτινα συνδύουσι κατά της ταύτοτητος του Νανά Σαχίβ, και αυτοί ο συλλληθόνς άρείεται πανθ' όσα έν αρχή ώμολόγησε μεθύν υπό χάρις. Είναι δέ γνωστόν όπόσον έπισφαλές είναι τό να βασισθής επί έθιμολογικών άνθρώπων διατελούντων υπό μύθον τό ποτόύ έκείνου.

#### ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΜ.

(Συνέχεια έδε άριθμού 1729).

Ο δέ κόμης Βυλβω άπήνητην ως έπειται.

Βερολίον, 5 αύγουστου 1874.

Η από της 20 έστώτος μηνός ιδιω- τική έπιστολή της ύμετέρας έξοχότητος άπειθυνομένη προς τόν υποπαρμόνιον ύπου- ργόν των έσωτερικών εις άπάντησιν προς την διακρίνωσιν της 6 Ιουλίου δέν ηδύνατο να θεωρηθί ήμψ ως έπίσημος έγγραφον.

Όταν, παραδείγματός χάριν, η ύμετέρα έξοχότης υποθέτη ότι τας όχλαίας αυτής μετά τό υποπαιδίον των έσωτερικών έπαύσαντο έντελώς, έκφέρει ιδέαν ήτις δέν είναι σύμ- φωνος μετά του αυτοκρατορικού νόμου ού προφανής έστιν η εφαρμογή εις τό ζήτημα.

Η ύμετέρα έξοχότης τέθει, διά διατάγ- ματος της Αύτου Μεγαλειότητος από της 15 μαίου προσωρινώς εν διαθεσίμωτη μέ- νουσα δέ ύποχρεως, ένκα τας συντάξεις ην λαμβάνει, όρειλει άναγκάως να φέρη τάς εύθους του υποπαιδίου αυτούς οιαι όρί- ζονται υπό τών νεννοημενών.

Η ύμετέρα έξοχότης μένει, λειτουργός του υποπαιδίου των έσωτερικών ως ήτο πριν η τεθή εν διαθεσίμωτη, έντός έν ηνεί έ- πιστεψαμένη άλλα καθήκοντα η άππλ- λαγμένη πάσης νεώτερας ύπηρεσίας προς τό κράτος, και μένει έν τήν έπίσημην και την πειθαρχίαν αυτού. Και άν έτι η ύ- μετέρα έξοχότης δέν ιδέχεται, κατά την διαθεσίμωτη αυτής, την σύνταξιν ην έζήτει νέον προβιβασμόν, ούδέμια μεταβίβα- ήθελεν έπέλθει εις τάς σχέσεις αυτής μετά τό υποπαιδίον των έσωτερικών, έκτός μόν- τον του έρμηνείον ύπουργείου, εις τάς δια- ταγάς του αυτοκρατορικού ύπαικου ήθελε στε- ρηθί τών έκδουλεύσεων αυτής.

Η κρίσις αυτή περί της θέσεως δημοσίου λειτουργού παρθεύον έπιθεδισούται θεω- ρητικώς και πρακτικώς υπό νόμου έπι- στήμης, έπίσης δέ και υπό νόμου δν αυτή η ύμετέρα έξοχότης άνέμερε, τμήματα 34, 118.

Επειδή δέ ένδεχομένη ήτον άμειβόλια τις περί τούτου, προσέθετο τό τμήμα 119 ύπερ άπορρίπτεται τάς δημοσίους λειτουργίας έν δύνανται να κούρη άφ' έαυτού τάς σχέ- σεις μετά τών άργών εις άς όρειλει ύπα- κοήν.

Η ύμετέρα έξοχότης θέλει ιδεί κατό-

πιν ότι εν τοις τμήμασιν 29 και 31 οι περί των εν διαθεσίμωτη κανονισμοί όρί- ζουσι αυτούς άκριβώς ως άδμοσίους λει- τουργούς εν πάση τή συνθή των λέξεων ενόχως, ένθ' οι λοιποί άποκαλούνται μόνον «αυτοκρατορικοί λειτουργοί», άπλώς ως έκείνοι ούτινες εις τά καθήκοντα ούτως άπ' εύθείας εϋθύνονται άπέναντι της Αύτου Μεγαλειότητος. Άν η ύμετέρα έξοχότης υποθέτη ότι είναι εις την ύπηρεσίαν του αυτοκρατορικού άνευ έπιθεδισέως ούδέμιας άμέσου άρχης, προσεκτικότερα εξετάσις του βασιλικού συντάγματος της Πρωσίας θέλει πείσει ύμās ότι πάς δημοσίος λει- τουργός είναι εξ αυτού του πράγματος ύπεύθυνος άπέναντι ύπουργού ύπεύθυνος και αύτου, εν τή ύποθέσει ταύτη, άπέναν- τι του άρχιγραμματέως της αυτοκρατορίας. Άλλ' εν τούτοις η άρχή εις ην ύπάγουσι οι εν διαθεσίμωτη δημοσίους λειτουργοί είναι και μένει ούκ μέγρι τούδε ήτον, έκτός έν άλλως διαταχθί διά διατάγματος της Αύτου Μεγαλειότητος. Τό ύπουργείον των έσωτερικών λυπείται διότι όρειλει να προσθήκη ότι ύπάρχει άλλα τι αιτία ής ένκα η ύμετέρα έξοχότης δέν δύναται να θεωρηθί την άνεξαρτησίαν αυτής ως μη δεσιμευομένη υπό τών παρελθόντων ύπου- ργημάτων. Η ύμετέρα έξοχότης δέν έκρι- νεν άναγκάως, καταλείποντα την προσεδίαν, να παραδώσθι τά διαπιστευθέντα αυτή άρ- χεία τώ άναπληρωματικώ γραμματέι και να βεβαιωθί ότι ήσαν έν έντελεί τάξει.

Η ύμετέρα έξοχότης μένει λοιπόν συμ- φώνως προς πάντα τά υπό του Συντάγμα- τος προβλεπόμενα, ύπεύθυνος, διότι τά άρχεία διαπιστεύθησαν αυτή κατά διαταγ- ήν της Αύτου Μεγαλειότητος. Περιπλέον δέ, μολονότι, άμα τή πρώτῃ είδοποιήσι ην έλάβετο περί της έξαρκείας πολλών σπουδαίων έγγραφων, άπειδοσάτε τινα τάς έλλειπόντων πρωτογράφων, ούχ ήτον δύ- σκολοτήτης ότι αι πολιτικά διακρινόμενες ύπ' άρθ. 224, 239, 271, 281, τό 1872 και οι άρθ. 90, 102, 103, 104 τό 1873, και 2, 6, 14, 33, 68, 69, 74 93, 193 τό 1874 δέν να θεωρηθώσι ως ιδιωτικά έγγραφα και ιδιοκτησία ύμών.

Όυτε η γνώμη αυτή ούτε η τέτρα, δη- λαδή ότι τά πολιτικά διακρίνομενα όρί- λονται, περιστάσεως τυγούσης, ν' άπορρι- θώσι περί τών εν λόγω δικαιωμάτων, συμ- φωνούσι προς τάς άφωρμας την ύπηρεσίαν διατάξεις. Προκειμένου περί της έξαρκεί- σιας έγγραφου άνήκοντος εις τά άρχεία, η εύθύνη πίπτει ούχ' επί του δημοσίου λει- τουργού ή τό έγγραφον διαπιστευθί άλλ' επί της άρχης ήτις εϋθύνεται διά την διεύ- θυνσιν. Αι έπιστολαί αιτίνας έχουσι σχήμα και πηγην έπίσημον και η άλλαλογραφία ήτις άφορζ τά έπίσημα έργα και καθήκο- ντα, δέν είναι έγγραφα άτομικά άλλα πολι- τικά και κατά συνέπαιαν άνήκοντα εις τά άρχεία.

Εν τή άπασχολούσῃ ήμās ύποθέσει τό περί ιδιοκτησίας ζήτημα είναι τοσοϋτον ήτον άπείδικτον συζητήσεως καθ' όσον τά έγγραφα ήσαν καταρτισμένα παρά τάς τού έπιστελλόντος και παρά του λαμβά- νοντος ήκα εν κανονική τάξει. Αι σέ- φεις αταί τοσοϋτον απλάωτες τό ύπουρ- γείον των έσωτερικών δέν δύναται να πα- ραδεχθί τους λόγους ούς η ύμετέρα έξοχότης έδωκεν άνα ήρήθη τά έλλείποντα έγ- γραφα και ύποδεικνύσι μόνον ότι δύναται να σταλθσι προς τόν προεστάνοντα πε- σθείας μετ' έντολής να τήρησθι αυτά μυστικά ένκα του πολιτικού περιεχομένου αυτών, άλλα μόνον έρ' όσον ο προϊστά- μενος ούτος προσείας διατρέπῃ την αντιπρο- σωπευτικήν αυτού θέσιν κατά δέ την ώραν της άποχωρήσεως αυτού τό έγγραφα ταύτα περιέχονταίς τόν διαδοχόν του, καθώς και όλόκληρος η διεύθυνσις των άρχείων.

Άν δέ έξηχθή τότε τίς η επίθεωρήσεως του βιβλίου του ύπουργείου των έσωτερι- κών η της εν Παρισίους προσεδίαι και εκ των καταθέσεων νυν ένδιαφερόμενων δημο- σίων λειτουργών, ως έχει νυν τό πράγμα, ότι έγγραφα ύπερβήθησαν η και δέν ένε- χειρήθησαν, η ύμετέρα έξοχότης θέλει έννοησι, έγγυτέρω εξετάζουσα τό ζήτημα, ότι ο προηγούμενος προϊστάμενος της προ- σείας ύπόκειται ού μόνον εις πειθαρχικήν άνάκρισιν, άλλα και εις ποινικάς κατα- δώσεις.

Όσον δ' άφορζ την διά των πολιτικών δικαστηρίων εξέτασιν, τό 19 τμήμα του έπίσημου αυτοκρατορικού κώδικα και του προσωικού νόμου άποκλείουσιν όλοςχερως εν τοιαύτῃ περιπτώσει την άρμοδιότητα παντός δικαστού, προκειμένου περί της ιδιοκτησίας των απαιτούμενων έγγραφων.

Τούναντιον δέ, η υπεζάρσις η εξαρκεί- ας έπίσημων έγγραφων, ούκ ά παρόντα, δόν να προκαλώσι την έραρηγοήν του νό- μου όστις ίσχύει και επί τών εν διαθεσί- μωτη δημοσίων λειτουργών.

Περιπλέον δέ, διά του τμήματος 348 του γερμανικού ποινικού κώδικος, πās δη- μόσιος λειτουργός όστις άκραίρι έπίσημον έγγραφον καθίσταται τιμωρητός. Άμειβο- λία δέν ύπάρχει ότι κατά τό άρθρα 133 και 246 πάσα υπεζάρσις πράγματος δια- πιστευθέντος εις την φυλάξιν δημοσίου λει- τουργού καθίσταται αυτών τιμωρητόν. Άν λοιπόν η εξαρκείας έγγραφων θεωρηται ως πράξις ύποκειμένη εις ποινικήν διαδίκασιν, η ύμετέρα έξοχότης δέν εύθύνεται άπέναντι πολιτικού δικαστηρίου, άλλ' άπέναντι ποι- νικού δικαστηρίου, περί της μη άποδότησε των δικαιοτενών αυτών άρχείων. Τό ύπουργείον των έσωτερικών, έπιπλήττον- τος κατά δικαιοσύνην του αυτοκρατορικού άρχιγραμματέως ως προς τό ζήτημα, όμολογεί ότι έλαβε παρά της ύμετέρας έ- ξοχότητος τά έγγραφα άπερ έσημενώθησαν ήδη ως πρωτόγραφα πολιτικών έκθέσεων εκ Παρισίων, άρθ. 131, 132, 133 του έτους 1873. (υπογ.)

Η δέ τελευταία έπιστολή του κό- μητος Άρμι έχει ως έπειται:

Νάξεργαίτ, 11 αύγουστου 1874.

Έσας την τιμήν να λάβω την από 5 αύγουστου διακρίνωσιν της ύμετέρας έξοχό- τητος.

Δέν ήθελα άπάντησαι εις την είρημένην διακρίνωσιν άν δέν είχον είδικούς λόγους όπως μη άρτήσω ύπιστάμενας άμειβόλίας περί τών εν τώ ζήτηματι θέσεως μου. Η ύμετέρα έξοχότης έκρινεν άναγκάως να θεωρηθί ιδιωτικήν έπιστολήν ως έπίση- μον έγγραφον και να ένεργήσθι συνεπώς. Δέν δύναμαι να έμπαδίσω την ύμετέραν έξοχότητα του να πράξη ούτως, άλλ' εν τούτοις λαμβάνω την τιμήν να δηλώσω ότι δύναμαι να μεταβίβω τάς περί τών ά- μειβόλων ήμων σχέσεις ιδέας μου. Έξα- κολουρώ διαβεβαιών ότι τό ύπουργείον των έσωτερικών δέν είναι άρχή άνώτατος έμού.

Οι δημοσίαι λειτουργοί ούτινες διατελού- σιν εν προσωρινή διαθεσίμωτη άποταλούς τάξιν άνθρώπων ούτινες ένκα των προη- γουμένων αυτών ύπουργημάτων έχουσιν ά- πέναντι της Πολιτείας, δικαιοσύνην και καθήκοντα όν η έκτασις στενάς περιορίζε- ται υπό του νόμου της 31 μαρτίου 1873. Πέρην δέ της υπό του νόμου τούτου χα- ρακτηριστικής γραμμής οι άνθρωποι ούτοι είναι πολίται του κράτους έντελώς ελεύ- θεροι.

Αυτό τούτο είδικώς όρίζεται υπό του 119 τμήματος.

Η ύμετέρα έξοχότης προστρίχει εις τόν νόμον τούτον όπως βασιλεύη ότι οι σκο- ποί μου δέν είναι βάσιμοι. Άλλ' εν τού- τος, καθ' όσον, τό 119 τμήμα δεικνύσιν ότι αι μετά του ύπουργείου των έσωτερικών έπιστολές σέφους μου είσιν όλοςχερως δια- κρινόμεναι και ότι έπαύσαντο ύπηρεσίαν πάσα έξουσία προς εξέτασιν βίας έπ' έμού παρά του έρμηνείου ύπουργείου.

Ο περί της πειθαρχίας προσωικός νόμος τίθησι τους δημοσίους λειτουργούς, υπό την έποψιν ταύτην, εις ύςάρεστον θέσιν, και νομίζω ότι αι προσπονήσεις αιτίνας έ- πινέθησαν εις τους άφωρμας λειτουργούς του κράτους νόμους πηγάζοντι εν της έ- πιθυμίας του προφυλάττειν τους προσωι- κούς διαθεσίμους λειτουργούς; του κράτους υπό της καταδίκης των πρηνών προϊστα- μένων αυτών.

Η ύμετέρα έξοχότης προσπαθεί ν' άπο- δείξη ότι η γνώμη μου δέν είναι δύναται να ύποστηρηχθί λέγουσα ότι ο νόμος δέν γινώσκει λειτουργόν μη ύποκειμενον εις ά- νώτατον τινά άρχην, και ότι η άρχή εις ην ύπόκεινται οι εν διαθεσίμωτη δημοσίαι λειτουργοί είναι η των πρηνών προϊσταμέ- νων αυτών.

Η διαβεβαίωσις αυτή άντιφάσκει προς την σκεπή του νόμου έννοίαν.

Κατά την έννοιαν του περί λειτουργών του κράτους νόμου, η έπί των διαθεσίμων έξουσία περιέχεται εις τό πειθαρχικόν συμ- βούλιον και τό πειθαρχικόν δικαστήριον.

Αι μεταξύ προϊσταμένων και ύποδεχό- μενων ύπαρχουσιν πρότερον σχέσεις δν ύφί- στανται πλέον μεσά τών άρχών και των δημοσίων λειτουργών.

Εν τούτοις ούδέν μεταβλήθη, υπό την έποψιν ταύτην, κατά τό ύπουργείον των έσωτερικών, όπερ νομίζω ότι έχει είσέτι δι- καιοσύνη έπ' έμού διά τόν λόγον ότι προσπονήσεις ήμιν εν ένεργεία κατ' αυτό, και άν έτι ήμιν συνταξιοϋσιν δέν θά έ- παυον τά δικαιώματα αυτού περί τό έπι- βάλλειν τάς θέσεις αυτού, και δι' αυτόν έτι τών νομικών μέσων.

Όσον άφορζ τάς λοιπάς ύμών ιδέας σχετικές προς τάς έννόμους ύποχρεώσεις μου, οιαι έκφέρονται εν τή ύμετέρῃ έπιστολή της 5, ούδέν άλλο προστίθημι είμή ότι θεωρώ αυτάς έσφαλμένας, άλλ' άρνούμαι να είσέλθω εις λογομαχίαν περί του ζήτημα- τος, διότι δέν προδομαι πειθαρχικήν άνα- κρίσιν η τελευταίον και ποινικάς καταδω- σεις.

Είμψ, κτλ. ΑΡΧΙΜ.

#### ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Σήμερον η Α. Α. Μ. ο Σουλτάνας δεχ- θήσεται εν τοις άνακτόροις του Δολμά- μπχτοί τάς προσήσεις των άνωτέρων λει- τουργών του κράτους και του διπλωματι- κού σώματος επί ταίς έορταίς του βαίμα- μού.

Πληροφορούμεθα, ότι η Α. Α. Μ. ο Σουλ- τάνος άναμειβών τάς εις την αυτοκρατορι- κήν οικογένειαν έκδουλεύσεις του όδοντο- στράτου της Α. Α. Μεγαλειότητος κ. Πέτρου Ρού άπέμεινε αυτόν τό παρόστημον του Ό. σμ. α νι ε.

Την δευτέραν ο προεδρεύς της Αυστρο- ουγγαρίας κόμης Ζισό έδωκε διπλωματικόν δέινον, εις δν πακεάθησαν ο προεβυτής της Ρωσίας στρατηγός Ιγνάτιεφ μετά της σύζυγος αυτού, η Α. Ε. ο γενικός διοικη- τής του Αδώνου Ρουστέφ πασάζ, ο κύ- ριος και η κυρία Έρχενσφ, ο κύριος και η κυρία Βάικερ, ο πρίγκιψ και η πριγκιπέσσα Γκίλια και έτεροι εκ του διπλωματικού σώματος.

Διά του παρελθόντος αύστριακού της Βάρνης άρτίου εις την ήμετέραν πόλιν ο έπιθεωρητής του γαλλικού ύπουργείου των οικονομικών κ. Χάμερβ, όστις, κατά τόν «Ανατολικόν Ταχυδρομόν», έκλήθη να ύ- ποβιθίσθῃ την αυτοκρατορικήν κυβερνήσιν και την αυτοκρατορικήν όθωμανικήν Τρά- πειζαν εν τή έκπονήσει του διοικητικού του κανονισμού, τού μιλίωντος να διέπῃ τάς με- ταξύ του Μιανό και της Τραπεζίας σχέσεις.

ΦΟΝ ΒΥΛΒΩ.

Αντί της αύτου πανοσιολογίατος του άρχιμανδρίτου Γερμανού Άρθινδου, όστις ένκα λόγων ύπέλας δέν ήλυνθη δυστυχώς να διαμείνῃ εν Λονδίον, ένθα προσεκληθή παρ' της εν τή πόλιν ταύτῃ ούβόζου κοι- νότητος ως έρμηνείος του έκεί έλληνοι- κού ναυού, πληροφορούμεθα, ότι προσεκληθή η αύτου πανοσιολογίατος ή άρχιμανδρίτης Τερωνίμος Μυριανθής, άνήρ λόγιος και έρο- πρεπής, διευθυντής της εν Ιεροσολύμοις Θεολογικής Σχολής. Είς την διεύθυνσιν δέ ταύτης λέγεται ότι θέλει προσκληθί ο και άλλότε διευθυντής αυτής χρηματίας άρ- χιδιακόνος του πατριαρχικού θρόνου Ιερο- σολύμων και επί του παρόντος εις τών έν- ταύθα έπιτρόπων της Α. Μ. του πατριαρ- χου Προκοπίου κ. Φωτίου.

Και άλλότε η αύτοκρατορική κυβερνήσις είχαν άπαγορεύσει επί τινά έτη εις Εύ- ρωπην έξαγωγήν των άρχειών έπινων, ό- τινες ήζήσαν να εκλείψουν βαρύνοντα. Άλλ' επειδή τό μέτρον τούτο δέν έρημνίζετο. Άλλ' έπειδή η παρεπρήθη δέ συχνότατα, ότι μεθ' άλλας τάς κυβερνητικές διατάξεις κυρίως εκ Βαχράτιου έξήγοντο και διά της έρμ- ημείας της Συρίας διέφερον πάσαν έπαρ- χύνησιν, η γενική του Βαχράτιου διοικήσις έλαβεν ήδη ένεργητικόν μέτρον, δι' ού έλ- πίεται ότι θέλει τέλη πράξῃς εις τό ά- νωτατον τούτο έμπορίον: συνέστησε όηλάθι εις πάντας τους υπαλλήλους της νομαρχίας να καλώσι την έξαγωγήν των έπινων, πα- ριπλέον δέ ώρισε διά τους παραβάτας της διαταγής ταύτης, τό μόνον πρώτον ποσόν εκ πέντε λίρών όθωμανικών, εν περιπτώ- σει δ' επαναλήψιμες την δήμευσιν και την προς όφελος της κυβερνήσεως πώλησιν των εν λαθρεμπορίω συλλαμβανόμενων έπινων.

Γενικός έπιθεωρητής της χωροφυλακής του νομού Αδωνίου διαβίβη ο συνταγμα- τάρχης των έπιλέκτων Τ'εβάτ βής, όστις θέλει άναποκρίνεσθαι άπ' εύθείας μετά τό ύπουργείου των στρατιωτικών και του της άστυνομίας.

Προλαβόντως είχονεν δημοσιεύσει την έπιστολήν, ην η Α. Π. ο πατριάρχης Ά- λεξανδρείας κ. Σωφρόνιος άπηλυσεν προς την Α. Υ. τόν Χεδιβή της Αιγύπτου επί τή άποσπείσει παντός ρόβου των κατοί- κων της Αιγύπτου περί πλημύρας του Νείλου, δι' της έξεργείας εξ ύνόματος του ποινικού αυτού τάς εύχαριστίας αυτού διά την άποτελεσματικήν του χεδιβού ένερ- γειαν κατά τάς άπειλητικές του Νείλου ήλές. Πρός την έπιστολήν ταύτην άπει- νήσθησιν η Α. Υ. ο Χεδιβής διά τόν ιδιαι- τέρου αυτού γραμματέως εύχαριστών τη Α. Π. τήν πατριάρχη.

Η έπιστολή αυτή κατά μετάφρασιν των «Ημερησίων Νέων» της Άλεξανδρείας έχει ως έπειται:

«Παναγιώτατε, η Αύτου Υψηλότης ο χεδιβής έδέξατο μετά μεγάλης εύχαριστή- σιας την έπιστολήν, ην η ύμετέρα πανα- γιότης εύρησθησιν να άπειθύνην αυτή, ήκα- ραζούσα τάς εύχαριστίας της, έρ' ός η Αύτου Υψηλότης έπιπλήρη μέτρον προς διάσωσιν του τόπου εκ της άπειλησείας αυτών πλημύρας. Η όηλ' άπρόσμεν έπαύ- σαι και αύθις εν τή προκειμένη περιστάσει την ίσχυράν αυτής προστασίαν προς την Αιγύπτου χάρις Αιότης διά τά μέτρα ταύτα έστέρησαν διά της έπιτυχίας, και άπεν- τες οι ρόβου της καταστροφής σήμερον διε- σσεδάθησαν.

Η Αύτου Υψηλότης βαθείς συνεκί- νηθη εκ των ύμετέρων προς τόν Υψιστον εύχών ύπερ της εύμερείας Αιότης τα και της χάριτος της. Εκτείνουσα δέ δένοντα την άρεσίαν ύμών τα και τό ύμετέρο έ- θνος προς πάν ότι άφορζ την εύδαιμό- νειαν της Αιγύπτου, έντελεικτο μοι να γείνω προς την ύμετέραν παναγιότητα ο διεργα- νεύς των αίσθημάτων Αιότης και να διαβί- βάσω ύμιν τάς εύκρινεστάτας εύχαριστίας της.

Ούχλητες, παναγιώτατε, την διαβε- βαιώσιν του σεβασμού, μεθ' ού έχω την τι- μήν να διατελώ.

Της ύμετέρας παναγιότητος ταπει- νώτατος θεράπων.

Ο' Ιδιαίτερος γραμματέας του χεδιβού

»ΒΑΡΑ».

Την νύκτα της τρίτης προς την τετάρ- την περί την θιν ώραν τουριστί πυρκαϊά έκράχισα ένδροσύνει κατά την συνοικίαν Τσιναίλ τμήμα άπετέρων εν ήμιαρβίβι- στήματι τέσσαρα έργαστήρια. Τό πυρ δέν ήλυνθη να προχωρήσῃ περαιτέρω, κατα- σταλόν διά τών άμείσων καταβροσάτων βοηθημάτων άλλ' άμα τή κατασείσει αυ- τού έτέρη έκεί πλησιν εξέβράχη πυρκαϊά άποτεφρώσασα ένα σούρον.

Εν τώ μεταξύ δέ τούτων κλέπτης έ- πορεύεσθῃ την εκ ίσχυραστου μικρο- πώλου τινός άπουσίαν, μεταβάσιν εις την πυρκαϊάν, είσέλθον εις αυτό δι' άντικει- μέος και κατέληντο να κλέψῃ τάν έν αυτό, ότε έπιστρέψῃ ο ιδιοκτήτης συνέλαβεν αυτόν καθ' ην ώραν διαρρήξας τό χρημα- τιστικόν του ήτοιμάζετο ν' απέλθῃ, και παρεδωκεν εις την άστυνομίαν.

Την νύκτα της παρελθούσης κυριακής προς την δευτέραν κλέπταις ούβόζοντες εις τιναν εν Πηργήν κατά την όδον Ματζέρη είσαν άπεργύμνωσαν αυτήν όλοτελως ά- ρχιζέσαντες πάντα τάς εν αυτή έπιπλα και λοιπά πολυτίμημα πράγματα. Η άστυνομία καταζητεί τους κλέπτας.

Αναγινώσκονεν εν τή όμωνήμω νομαρ- χιακή έφημερίδι Μεσοποταμίας (Διαμπε- ρν) ότι κατά τό έξαχόμενον του άποσε- ρατωθέντος κτηματολογίου του δήμου Σο- τού της επαρχίας Σάρδων (Σάρδ) ο δη-

μος ούτος περιλαμβάνει 234 οίκους, 47 έργαστήρια, ένέα μαγαζία, πέντε μύλους, 27 σταύλους, 5 άγρωνάς, 12 γήπεδα, 6 κήπους, 1 όγκον, 3 άγρούς, 6 τμήμα, 1 καυσολαίτα, 1 έκκλησίαν, 1 διοικητήριον, 1 φρούριον, 1 πανδοχείον, 1 κρήνη, 1 νε- κροταφείον μουσουλμανικόν και 1 νεκροτα- φείον μη μουσουλμανικόν, κατοικίας δέ υπό 188 μουσουλμάνων και 351 άρμενίων. Ο δήμος Ριζέβαν, εν τή αυτή επαρχία, περιείχε 200 οίκους, 2 διοικητήρια, 20 έρ- γαστήρια, 1 σταύλον, 1 καρινέον, 4 γή- πεδα, 1 όγκον, 1 προσκυνητήριον, 3 έκ- κλησίας, 6 μύλους, 7 κήπους και 238 ά- γρούς, κατοικείται δέ υπό 128 μουσουλ- μάνων και 373 άρμενίων.

Αναγινώσκονεν εν τή όμωνήμω νομαρ- χιακή έφημερίδι Άγκυρας, ότι οι χασουνί- σται Άγκυρας μετά πολλάς άντιστάσεις κατεπείσθησαν τέλος την 22 Ιστωιένου, να παραδώσῃ την έκκλησίαν εις χείρας της έγγυρως άρχής, ήτις και έγκατέστην έμέως τόν πρό τινων ήμερών μεταβάντα εις την έδραν της νομαρχίας Ραφαήλ Μου- πασιάν, διορισθέντα έπίσκοπον των άρμε- νοκαθολικών Άγκυρας δι' ύψηλόν βερατικό. Εν τή αυτή έφημερίδι αναγινώσκονεν ότι η εν τώ δήμω Άγιάς, έγκαταστάσα έπιτροπή κατά τιναν βοηθημάτων εις τους εκ τού λιμού πάσχοντες, δένειμε τούς άπόρους των χωρικών τάς εις τόν δη- μόν τούτον πρό τινος άποσταλέντα έννην- κοντα ζεύγη άρτήρων βοών.

Κατά τή «Ιωνίνα», εξέλιπεν ήδη ό- λοτελως η σφοδρικής εις τινά χωρία της Πριέζης, Άργυρακστρου και Φιλατών άναφάνεια έπίσωσται.

Τά «Ανατολικά Φώτα» έφημερίς της νομαρχίας Θεοδοσιούπολης (Έρζερούμ) ά- ναφάνει ότι άνεκαλήρη έσχεσιν εν τώ χωρίω Σιζιχλή, τό δήμου Όλτα της επαρ- χίας Τζινλάρ πλούσιον άνδρακροχίον, προς έπιθεώρησιν του όπολου άπιστάλη έπιτροπή συγκαμένη εκ τού Καδρή βής, ταχυπαρόν εν τώ τετάρτω στρατιωτικώ σώματι και τώ Αλφ' Ριζά έφέντη μέλους του διοικητικού συμβουλίου της νομαρχίας.

Αναγινώσκονεν εν τή νομαρχιακή έφη- μερίδι Τραπεζούντας ότι έρίτος η συγκυρία στερών και φασουλών ύπήλθεν άρμονος άποκρίνεται ούτω τούς κατοίκους από την δυστυχίαν των παραλόντων έτών.

Η αυτή έφημερίς αναφέρει ότι ο Άχμέτ Φακί έφέντης, γραμματέως: Άπς ταίς, άπέμεινε όσονοποι εις τόν δήμω Σιμελί (Σούρμεν) μετά τών υπαλλήλων αυτού προς καταγραφήν των γαιών τούδημου τούτου.

Δημοσιεύοντες τάς παρά πόδας έπιστο- λας του πανοσιολογίατος άρχιμανδρίτου κ. Εγγενίου του Σεροποταμηνίου περὶ τόν θωροϋμεν πᾶν σχολιον, καθ' όσον άρεστά εύλόγητος λαλόντων άρ' έαυτών και κα- ταδεικνύουσιν την κακοήθειαν άνθρώπων, ούτινες προς αίσχος του έλληνικού έθνους διαδιδόντες και γράσσοντες έφημερίδα λεγομένην έλληνικήν! — Ίδού αι περί ών ο λόγος έπιστολαί:

Τοις συντάκταις του «Νεολόγου».

Διά της «Βυζαντινός» δημοσίσεως ά- πορίας μου τινάς προς τόν εν αυτή δημο- σιεύσαντα τάς περί της μονής του Άγίου Παντελεήμονος έπίσημα έγγραφα Φιλαλή- θους άποτεινομένους. Άλλ' η «Βυζαντινός» άγνοώ δέ ποιόν λόγον δημοσίευσας εν τώ ύπ' άρθ. 1836 φύλλω αυτής τό έγγρα- φον μου άφήςως μίαν λέξιν εξ αυτού και τήν πρόθετον φράσιν ολόκληρον, άποτεινομένην προς τάς λοιπάς έφημερίδας τάς περί των δημοσιεύσεων έγγραφων γραψάσας, κι- βδηλεύσασα ούτως εν γνώσει τό έγγραφον μου και λέγω νυν εν γνώσει, διότι έπείσσω να τή άποστείλω προς δημοσίευσιν την έσώλειστον παρατήρησιν μου, και όμως ήρήθη να τήν δημοσιεύσῃ. Διό προστρέχω προς ύμās όπως δημοσιεύσῃτε την παρού- σάν μου ως και τό έπισυνημέν

Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΕΡ.

